

Finnországban, Savonlinnában töltött időm olyan volt, mintha egy hosszú, különleges kalandba csöppentem volna. Az egész helyet átjárta a csendes nyugalom: a hatalmas tavak tükröződése, a végtelen erdők és a friss levegő minden nap úgy hatott rám, mintha kicsit újraindulna a világ. A város hangulata gyorsan a szívemhez nőtt, és hamar otthon éreztem magam benne. Pincérként dolgoztam, ami rengeteg új élményt adott. A munka során sok-sok szakmai tapasztalatot szereztem. Megtanultam a szalvétahajtogatás különböző formáit, a letisztult, elegáns háromszögtől egészen a bonyolultabb figurákig. A felszolgálás, vagyis a szervírozás is egyre természetesebben ment, megtanultam, hogyan kell magabiztosan és udvariasan mozogni az asztalok között. A bárban töltött idő alatt pedig beleláttam a koktéلكészítés világába is – igazi élmény volt látni, hogyan lesz néhány összetevőből látványos, ízletes ital.

A flambírozás gyakorlása közben pedig ráéreztem, milyen fontos szerepe van a részleteknek és a pontosságnak. Ezek mellett sokat fejlődött az angoltudásom is; nap mint nap beszéltem vendégekkel és kollégákkal, ami rengeteget segített a magabiztosságban.

A szabadidőmet igyekeztem élményekkel megtölteni. Rendszeresen jártam edzeni, úszni, és a finn szaunázás is hamar a kedvenc programom lett. A szauna utáni friss levegő, a csend és a tópart látványa olyan érzést adott, mintha teljesen kitisztulna bennem minden gondolat.

Az egyik legemlékezetesebb napom a Mikulásfaluban volt. Olyan volt az egész, mintha egy mesébe léptem volna be: apró faházak, hóborította utak, fények, zene és mindenhol kedves emberek. A Mikulás házánál állni, hallgatni a történeteket és nézni a díszeket olyan élmény volt, amit biztosan soha nem fogok elfelejteni.

Finnország nekem a nyugalom, a természet és a fejlődés helye lett. Mindent nagyon szerettem: a munkát, a tanulást, a kirándulásokat és a hétköznapiok lassú, békés hangulatát. Hálás vagyok minden ott töltött percért.

Székely Zalán